

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa **8. sjednice** Zajedničke Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 3. lipnja 2014. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanje uz članak 31.

„Molimo pojašnjenje i smjernice za utvrđivanje teške bolesti u smislu članka 31. stavka 1. alineje 8. Kolektivnog ugovora. Temeljem navedene odredbe zaposleni podnose zahtjeve za plaćeni dopust npr. zbog operativnih zahtjeva na očima djece, na bubrezima i drugim organima supružnika te njege nakon tih operativnih zahvata i sl. što po subjektivnoj procjeni ne smatramo teškim bolestima.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 7/31

Pojam teške bolesti nije definiran ni jednim propisom i nije ga moguće vezati uz pojedinu dijagnozu već uz individualno stanje pacijenta i pojedinu fazu bolesti. Stoga pravo na plaćeni dopust u slučaju teške bolesti supružnika, djeteta ili roditelja odobrava čelnik državnog tijela, uvažavajući okolnosti konkretnog slučaja.

Pitanje uz članak 54.

„Ima li pravo na pomoć zbog nastanka teške invalidnosti državni službenik kod kojeg je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđen nastanak potpunog gubitka radne sposobnosti i priznato pravo na invalidsku mirovinu? Pitanje se postavlja s obzirom da je u članku 54. stavku 2. Kolektivnog ugovora propisano da se nastanak teške invalidnosti utvrđuje dostavom pravomoćnog rješenja o općoj nesposobnosti za rad.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 10/54

Prema članku 54. stavka 1. alineja 2. i stavku 2. Kolektivnog ugovora, državni službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti koja se utvrđuje dostavom pravomoćnog rješenja o općoj nesposobnosti za rad.

Nakon sklapanja Kolektivnog ugovora donesen je novi Zakon o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, broj 157/2013), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014. godine. U novom Zakonu o mirovinskom osiguranju termin: „opća nesposobnost za rad“ (iz članka 34. stavka 2. dotadašnjeg Zakona o mirovinskom osiguranju) zamijenjen je terminom: „potpuni gubitak radne sposobnosti“ (iz članka 39. stavak 4. sada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju), s istim značenjem.

Stoga državni službenik kojem je pravomoćnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđen potpuni gubitak radne sposobnosti i priznato pravo na invalidsku mirovinu, ima pravo na pomoć zbog nastanka teške invalidnosti iz članka 54. stavka 1. alineje 2. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 51.

„Ima li pravo na pomoć zbog nastanka teške invalidnosti (bivši) državni službenik kod kojeg je za vrijeme državne službe rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđen potpuni gubitak radne sposobnosti i priznato pravo na invalidsku mirovinu, ako je zahtjev za pomoć dostavljen državnom tijelu nakon prestanka državne službe po sili zakona - dostavom pravomoćnog rješenja o priznanju prava na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad i isplaćena otpremnina radi odlaska u mirovinu?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 11/54

Prema članku 54. stavka 1. alineja 2. i stavku 2. Kolektivnog ugovora, državni službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti koja se utvrđuje dostavom pravomoćnog rješenja o općoj nesposobnosti za rad (prema ranije važećem Zakonu o mirovinskom osiguranju), odnosno dostavom pravomoćnog rješenja o potpunom gubitku radne sposobnosti i pravu na invalidsku mirovinu (prema sada važećem Zakonu o mirovinskom osiguranju).

Pored toga, dostavom navedenog rješenja državnom službeniku prestaje državne služba po sili zakona (članak 137. točka 2. Zakona o državnim službenicima), a namješteniku prestaje ugovor o radu (članak 104. točka 5. Zakona o radu).

Državni službenik i namještenik koji je bio u državnoj službi odnosno radnom odnosu u državnom tijelu na dan dostave pravomoćnog rješenja o općoj nesposobnosti za rad (odnosno na dan dostave pravomoćnog rješenja o potpunom gubitku radne sposobnosti i pravu na invalidsku mirovinu), stekao je pravo na pomoć zbog nastanka teške invalidnosti iz članka 54. stavka 1. alineja 2. Kolektivnog ugovora.

Pri tome nije od utjecaja činjenica da je zahtjev za isplatu pomoći podnesen nakon prestanka državne službe odnosno radnog odnosa, jer je pravo na pomoć stečeno za vrijeme službe odnosno radnog odnosa.

U protivnom, odredbe članka 54. stavka 1. alineje 2. i stavka 2. Kolektivnog ugovora ne bi imale smisla, jer se nastanak teške invalidnosti utvrđuje dostavom pravomoćnog rješenja o općoj nesposobnosti za rad (odnosno rješenja o potpunom gubitku radne sposobnosti i pravu na invalidsku mirovinu), a istovremeno, dostavom tog rješenja, službeniku i namješteniku prestaje služba odnosno radni odnos.

Također nije od utjecaja činjenica da je službeniku i namješteniku isplaćena otpremnina zbog odlaska u mirovinu iz članka 51. Kolektivnog ugovora, jer se radi o materijalnim pravima utvrđenim po različitim osnovama, a koja se međusobno ne isključuju.

Pitanje uz članak 54.

„Službenik traži pomoć radi pokrića troškova liječenja odnosno nabave medicinskih pomagala za dva teško bolesna djeteta. Ima li službenik pravo na pomoć za svako dijete i za svaku naknadu troškova najviše do iznosa jedne proračunske osnovice jednom godišnje?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 12/54

Službenik i namještenik ima pravo na pokriće troškova liječenja, odnosno pokriće troškova prilikom nabave medicinskih pomagala, odnosno lijekova, koja pomagala i lijekovi su prema preporuci nadležnog liječnika specijaliste po pravilima medicinske struke za svako dijete pod uvjetima iz članka 54. stavka 4. Kolektivnog ugovora.

Ukupna pomoć radi pokrića troškova iz članka 54. stavka 4. Kolektivnog ugovora ne može biti više od jedne proračunske osnovice godišnje, neovisno o broju slučajeva u kojima se ostvaruje pravo.

Pitanje uz članak 33.

„Službenici imaju pravo na plaćeni dopust za svaki ispit po predmetu 1 dan te za završni rad 2 dana u slučaju stručnog ili općeg školovanja, osposobljavanja ili usavršavanja za vlastite potrebe, s obzirom da po novom sistemu studiranja (Bologna) da bi se uopće moglo pristupiti polaganju završnog ispita iz svakog predmeta potrebno je prethodno položiti kolokvije koji su preduvjet za polaganje završnog ispita. Za izlazak na kolokvij potrebna je priprema kao i za završni ispit te su termini kolokvija vrlo često i u radno vrijeme, te sve ovisi o dobroj volji poslodavca. Slijedom navedenog moli se tumačenje da li se plaćeni dopust iz čl. 33. Kolektivnog ugovora odnosi i na kolokvije po predmetu, te ukoliko se ne odnosi na kolokvije, na koji se način regulira pravo službenika u tom smislu?“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 4/33 od 4. travnja 2014.

U vezi s ostalim pitanjima Komisija upućuje službenika da se obrati čelniku državnog tijela jer navedena pitanja nisu riješena Kolektivnim ugovorom.

Pitanje uz članak 54.

„Nalazim se na bolovanju od 29.7.2013. U studenom 2013. isplaćena mi je pomoć za bolovanje duže od 90 dana. Bolovanje mi je nastavljeno u 2014. godini do 6. siječnja 2014. Imam li pravo na isplatu pomoći u 2014. s obzirom da bolovanje traje kontinuirano duže od 90 dana.“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 6/54 od 4. travnja 2014.

Pitanje uz članak 45.

„Zaposlen sam u tijelima državne uprave RH već duži niz godina a člankom 45. Kolektivnog ugovora određeno je da zaposlenik s više od 20 godina radnog staža ostvarenog u državnoj upravi ima pravo na uvećanje plaće, što se dodatno uvećava nakon ostvarenih 30 odnosno 35 godina. Prilažem presliku svoje radne knjižice. Kojim je pravnim aktom definirano koja tijela i organizacije pripadaju državnoj upravi odnosno na koji je način Ministarstvo uprave reguliralo predmetno područje kako bi zaposlenik imao podlogu za ostvarivanje svojih eventualnih prava iz radnog odnosa ostvarenog u tim tijelima i organizacijama?“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 1/45 od 1. veljače 2013. (radni staž ostvaren u državnim tijelima) i tumačenje br. 5/45 od 16. prosinca 2013.

Vezano uz pitanje koja tijela se smatraju tijelima državne uprave Komisija upućuje na Zakon o sustavu državne uprave i Zakon ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave.

Pitanje uz članak 19.

„Sukladno članku 19. stavak 1. alineja 4. Kolektivnog ugovora osnovica za izračun godišnjeg odmora uvećava se prema pojedinačno određenim mjerilima s obzirom na posebne socijalne uvjete, samohranom roditelju posvojitelju ili skrbniku s jednim djetetom 3 dana.

Moli se tumačenje izraza „samohrani skrbnik“.

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na Ministarstvo socijalne politike i mladih.

Pitanje uz članak 32.

„Da li se dani prisutnosti na pripremnom seminaru za polaganje državnog stručnog ispita oduzimaju od 7 dana plaćenog dopusta za svrhu polaganja državnog stručnog ispita?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/32

Kolektivnim ugovorom utvrđeno je da se plaćeni dopust odobrava u svrhu pripreme polaganja državnog stručnog ispita. S obzirom da se pripremni seminar održava u svrhu pripreme za polaganje državnog stručnog ispita, sudjelovanje na tom seminaru uračunava se u plaćeni dopust iz članka 32. stavka 1. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 55.

„Koliko traje najduže vremensko razdoblje na koje se može službenika i namještenika uputiti na službeni put (mjesec dana, tri mjeseca, pola godine itd.)?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 8/55

Kolektivnim ugovorom nije propisano ograničenje trajanja službenog putovanja.

Pitanje uz članak 31.

„Ostvaruju li službenici koji su u organizaciji Sindikata policije išli na izlet u Vukovar radi obilježavanja njegove godišnjice stradanja pravo na plaćeni dopust sukladno navedenom članku?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 8/31

Sudjelovanje na izletu koji organizira sindikat smatra se sindikalnim susretom iz odredbe članka 31. stavka 1. alineje 10. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 59.

„Citiraju članak 59. stavak 6. Kolektivnog ugovora i traže odgovore:

Da li državno tijelo može uskratiti pravo na naknadu troškova prijevoza službeniku koje je predao ispunjeni i potpisani zahtjev za korištenje osobnog automobila za dolazak na posao i povratak s posla, ukoliko to nije povoljnije za poslodavca?

Da li je državno tijelo dužno isplatiti troškove prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla po predloženoj potvrdi najpovoljnijeg autoprijevoznika budući da se ne može dostaviti račun autoprijevoznika (jer je predan zahtjev za korištenje osobnog automobila).“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja:

- **9/59 od 11. listopada 2012.**
- **17/59 od 23. listopada 2012.**
- **27/59 od 31. listopada 2012.**
- **54/59 od 18. prosinca 2012.**
- **61/59 od 18. prosinca 2012.**
- **67/59 od 11. siječnja 2013.**
- **79/59 od 19. ožujka 2013.**
- **84/59 od 19. ožujka 2013.**

Pitanje uz članak 44.

„Da li je moguće vozačima pratiteljima i osobnim vozačima državnih dužnosnika uvesti pasivno dežurstvo?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 29/44

O organizaciji rada i uvođenju pasivnog dežurstva službenika i namještenika odlučuje čelnik državnog tijela.

Ukoliko je uvedeno pasivno dežurstvo službenici i namještenici imaju pravo na uvećanje osnovne plaće sukladno članku 44. stavku 4. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 44.

„Službenik navodi da kao prvo ovlaštena i jedina osoba od 1. siječnja 2012. godine u neradne dane odobrava ulazak u prostorije Ministarstva ___ sukladno zahtjevima informacijske sigurnosti. Kako u iste dane stalno prima pozive uvijek mora biti dostupan i kad se nalazi na bolovanju i godišnjem odmoru.

Traži tumačenje da li je navedeno pasivno dežurstvo i kako se nadoknađuje službeniku.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 30/44

Obveza pasivnog dežurstva mora biti utvrđena odgovarajućim aktom poslodavca. O pasivnom dežurstvu mora se voditi službena evidencija, a službenik i namještenik za vrijeme pasivnog dežurstva mora biti dostupan poslodavcu i pripravan za rad.

Pitanje uz članak 44.

„Što se smatra prekovremenim radom službenika koji rade u nepunom radnom vremenu (da li je to svaki sat rada preko 4 sata dnevno, te svi sati rada subotom i nedjeljom?)? Zaposlena sam na 4 sata (pravo na rad u skraćenom radnom vremenu radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju) i zanima me mogu li raditi prekovremeno, na zahtjev poslodavca i uz svoj pristanak (bilo tijekom tjedna ili subotom?)

Da li se rad subotom smatra prekovremenim radom službenika koji rade u nepunom radnom vremenu, te da li se prekovremenim radom smatra i svaki sat rada preko 4 sata dnevno tijekom radnog tjedna?“

Vezano uz navedena pitanja Komisija upućuje službenicu da se obrati Ministarstvu rada i mirovinskog sustava jer se radi o primjeni Zakona o radu vezano uz nepuno i skraćeno radno vrijeme.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.